

MF - 80 ÅR

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

6/7-88

54. ÅRGANG

MF – fremover!

Menighetsfakultetet er nå inne i en fase hvor det tenkes og arbeides fremadrettet. Enkelte presseopplag i høst kunne tyde på det motsatte. Men dette er typiske eksempler på såkalt «vinklet» journalistikk: man gjør et bestemt utsnitt av et saksområde, og blåser dette opp så proposisjonene aldeles forrykkes.

Styret har opprettet en arbeidsgruppe som skal trekke opp strategien mot år 2008. Og lærerne har samtaler seg i mellom om MF's profil fremover.

Nå ligger fremtiden i *Guds* hånd – ikke i vår. Kan hende kommer Kristus for det mye omtalte år 2000?

Men ett er klart: Det er vårt ansvar å arbeide *i dag* – og planlegge for *morgendagen*. Det er særlig fire områder som vil stå i sentrum når MF nå planlegger fremover:

1. Utviklingen av MF som forsknings- og undervisningssted. – På kirkens gamle læregrunn vil vi be og arbeide for at fakultetet forblir det ledende kirkelige lærested i vår kirke.
2. Forkynnelse og veiledning i kirke og samfunn. – MF må «på banen», sies det. Ja!

Vår «bane» å spille på er primært de

hundrevis av studenter som daglig går inn og ut på huset. Å forme disse for kirke og skole, er og blir vår oppgave.

Men MF må også mer energisk gjenomtenke det direkte arbeid i offentligheten. Det er sant: Vi har noe vesentlig å tilføre meningsdannelsen på sentrale livsområder i det norske folk.

3. Popularisering av teologi for tro og tanke. – Å gjøre teologien begripelig for kirkefolket, er ikke noe faglig mindreverdige. Dette er fagteologenes siste test!
4. Effektivisering av administrasjon og rådsstruktur. – Dette er viktig for selve arbeidet som skal gjøres, for trivselen på huset. Og det er ikke mindre viktig med tanke på rett forvaltning av hver giverkrone som betros oss.

Olav Skjevesland

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Redaksjonskomité: Olav Skjevesland, Erling Servan og Trond Solvang.

Redaksjonssekretær: Nils-Petter Enstad.

Utkommer 8 ganger årlig. – Ekspedisjon: Gydas vei 4, 0363 Oslo 3. – Postgiro 5 12 87 80. Bankgiro: 6038.30.18636. – Telefon: Sentralbord (02) 46 79 00. – Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsytere. Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt.

Opplag dette nr.: 33 000.

Forsidebildet: Nye studenter samlet foran Nordmarkskapellet.

Foto: Trond Solvang.

«Jeg glemmer det som ligger bak»

Av professor Ivar Asheim

«Men én ting gjør jeg: Jeg glemmer det som ligger bak og strekker meg etter det som er foran, og jager frem mot målet . . .» (Fil 3,13f)

Med suveren frihet fanet Paulus totalt nye veier for evangeliet. Noe av forklaringen til denne frisdten var at Paulus var i stand til å glemme.

Hva var det han glemte? Sin fortid – det var det ene. Paulus hadde jo en fortid. Sin arv – det var det andre. En arv kan være så mangt, oftest vel en blanding av verdifulle, tvilsomme og verdiløse ting. Paulus la den bak seg. Den var underordnet i forhold til fremtiden!

Er fortiden verdiløs? Skal vi kort og godt hoppe over den? Er det nærmest ukristelig å synge «Lat oss ikkje forfedrane gløyma under alt som me venda og snu, for dei gav oss ein arv til å gøyma – han er større enn mange vil tru»? Nei, det kan vel ikke være meningen. Vi skal ikke bare kunne glemme. Vi skal også kunne huske, kunne minnes.

Men hva er det grunn til å huske? Salmisten har svaret: «Min sjel, lov Herren, glem ikke alle hans velgjerninger!» (Salme 103,2)

Det kan være verdifulle ting i en arv. Men arven kan også bli tyngende. Det kan bli slitsomt å trekke på alt fortiden har hopet opp av tradisjoner og linjer, arbeidsmåter og uttryksformer, forbilder og idealer. Lasset kan bli tungt. Og om det fins mye gull, er lite rent gull.

Arv er positivt potensiale. Men også belastende arvestoff.

I den enkeltes liv og i den kristne menighets liv gjennom tidene er det ting som det er godt å vite *det* om at det i alle fall fins én som har glemt det: « . . . dine synder kommer jeg ikke mer i hu» (Jes 43,25). Store deler av kirkehistorien har Gud kort og godt slettet av hukommelsen! Så behøver ikke vi å plage oss med *det* stoffet.

Men én ting er det ingen belastning i å huske: Guds velgjerninger. Først og sist hans mektige gjerninger til vår frelse. Der nest også alt han har gitt gjennom mennesker han fikk bruke på Guds folks lange vandring gjennom historien. Og så hver velsignelse i vårt eget liv. Å minnes Guds velgjerninger er ikke å bli bundet i fortiden. Tvert om: Det frigjør for fremtiden. For når vi minnes Hans omsorg, Hans godhet, Hans tålmodighet, Hans vise styrelse i vårt eget og i kirkens liv, da vet vi at det også er håp for fremtiden. For oss selv. For kirken. Og for verden.

Å huske rett og å glemme rett er noe av hemmeligheten ved kristenlivet. Og noe vi må øve oss på. Også – ja, kanskje ikke minst! – ved jubileer.

Trenger vi et motto? Hva om vi lot det bli: Fri til å møte fremtiden!

Bildet på baksiden:

Bibel-bike-teamet foran konferansesenteret i Budapest, der Verdens Forenede Bibelselskaper hadde kongress i september. På kongressens åpningsdag overrakte teamet den såkalte stafet-bibelen til forsamlingens president.

DET TEOLOGISKE MENIGHETSFAKULTET – I PROTEST OG MED VISJON

Av dekanus, professor Magne Sæbø

Da Det teologiske Menighetsfakultet ble stiftet for 80 år siden, var det et uttrykk for både en *protest* og en *visjon*.

Det var en *protest* mot en liberal teologi som fornektet vesentlige ledd i vår kristne tro, slik den blant annet er uttrykt i den apostoliske trosbekjennelse som vi bekjenner i kirkens høymesse hver søndag. Det var ikke en protest mot en vitenskapelig – og dermed en historisk – teologi i og for seg, men mot en teologi som oppløste kirkens grunnleggende Kristus-bekjennelse på viktige punkter.

Det var dessuten en *visjon* om ikke bare å verge og verne kirkens gamle tro, men også om å utforme en teologi som bedre kunne veilede og inspirere kirkens tjenere og menigheter, en teologi som bedre var i stand til å tolke Skriften og muliggjøre en rett evangelieforkynnelse i vår tid – i det hele: en teologi til hjelp for menighetene.

Da MF senere feiret sitt 20-års-jubiläum, uttalte blant andre professor Olaf Moe (i Mellom Brødre): «Menighetsfakultet er uttrykk for to tanker: Det vil representere en teologi som staar paa Guds ords og den lutherske bekjennelses prøvede grund, og forsaavidt bevare traditionene fra vort universitets beste tid. Men det vil tillike staa i en intimere forbindelse med menigheten i vort land end det andet fakultet nogensinde har gjort. Det vil ikke alene være en forkjemper for menighetens gamle tro, men også underholdes og opretholdes av menighetens offere og bønner, saa det i aller egentligste forstand er et *menighetsfakultet*.»

Når MF i høst feirer sitt 80-års-jubiläum, er det ikke bare språket og stilen som har forandret seg fra 1908 og 1928, men så mye «i tiden» er forskjellig fra dengang: situasjonen som Ordet skal tolkes og forkynnes inn i, har forandret seg radikalt. Men MF vil fortsatt være en protest og ha en visjon – og vi må hjelpe hverandre til å markere protesten på en rett og saksvarende måte, og til å løfte og styrke visjonen om MFs positive oppgaver!

Protesten gjelder også i dag alt som vil bryte ned «Kirkens grunn» – som er Guds ord, «slik det er gitt oss i Den hellige skrift, og slik våre kirke vitner om det i sin bekjennelse». Kristentroen trenger alltid et forsvar, og noen ganger er «angrep det beste forsvar».

Det viktigere er likevel *visjonen*. Visjonen om levende menigheter som i en

(Forts. s. 22)

MENIGHETSFAKULTETET – 80 ÅR:

Velkommen

til

TAKK OG LOVSANGFEST

PÅ MENIGHETSFAKULTETET, GYDAS VEI 4

Søndag 6. november 1988 kl. 18.00

Møteleder: Direktør Erling *Servan*

Festtale: Biskop Sigurd *Lunde*

Sang: *MFs Studentkor*, dir. Hanne *Sødal*

Gruppen *Mixed Double* med nåv. og tidl. MF-studenter

Ellers medvirker:

Styrets formann, generalsekretær Jens-Petter *Johnsen*

Dekanus, professor Magne *Sæbø*

Tidl. landssekr. Eugen *Spydevold* m.fl.

MF-nytt – Bevertning – Jubileumskollekt til MF

Eget program for barn!

BOKMESSE på MF, Gydas vei 4

Torsdag 10. november 1988

Teologisk litteratur og annen litteratur gitt som gaver til MF selges eller auksjoneres ut.

Program: Boksalg kl. 11.00–17.00 – Auksjon kl. 12.00

Restesalg: Fredag 11. nov. fra kl. 09.00

Ansvarlige for bokmessen: Stud.theol. Lars-Erik Flø og Aslak Brekke.

Medhjelpere: Bibl. leder Helene Hveem og forskn.stip. Vidar Leif Haanes

Jubileet blir også markert ved en rekke gudstjenester og møter i *Oslo-området* søndag 6. og søndag 13. november 1988.

Se prekenliste og annonser i Oslo-avisene.

HUSK JUBILEUMSGAVEN TIL MF

Postgiro 5 12 87 80 – Bankgiro 6038.30.18636

MF-teologen som ble universitetsprofessor:

REDDET DE TEOLOGISKE STUDENTENE FRA NAZI-ARRESTASJON

Tekst og foto: Nils-Petter Enstad

Da tyskerne foretok sin stor-aksjon mot norske studenter 1. desember 1943, klarte så og si samtlige teologiske studenter i Oslo, ved såvel Menighetsfakultetet som Universitetet, å unngå arrestasjon. Dette skjedde, takket være et tips den daværende fakultetssekretæren, cand. theol. Nils Egede Block-Hoell hadde fått dagen i forveien. I et intervju med Lys og Liv i forbindelse med Menighetsfakultetets 80-årsfeiring, forteller den nå pensjonerte teologiprofessoren for første gang om disse dramatiske begivenhetene.

Professor Nils Egede Block-Hoell – MF-teologen som ble universitetsprofessor.

Professor Nils Block-Hoell forteller at dagen før nazistene slo til mot studentene, ble han oppringt av Peder Olsen, kjent for mange som forfatter av flere sjelsørgeriske bøker. «Kan du møte meg om ett kvarter?» spurte han, og de avtalte et gatehjørne i sentrum. Block-Hoell var på dette tidspunktet ansatt som «sekretær» ved Menighetsfakultetet, en funksjon som dekket mye av det som idag er direktørens ansvarsområde. Han var blitt ansatt i januar 1943, og var i stillingen fram til høsten 1946. Da fikk han et stipend og reiste til USA, der han kom i kontakt med det stoffet som senere ble hans doktoravhandling om pinsebevegelsen.

– Da vi møttes, fortalte Peder Olsen meg at tyskerne kom til å foreta massearrestasjoner av studenter neste dag, og ba meg sørge for at MF var «blåst» den dagen. Det lovet jeg å gjøre, og sa også at jeg skulle ta kontakt med studentene ved Universitetets Teologiske Fakultetet, der jeg underviste i hebraisk, forteller professor Nils Block-Hoell idag, 45 år etter de dramatiske begivenhetene.

De teologiske studentene ved begge fakultetene ble varslet, og holdt seg i dekning neste dag. Bare tre MF-studenter ble tatt, og de ble arrestert på gata. Det at det sto «student» på legitimasjonskortene deres var nok til at de ble tatt.

- Det sto «Student» på legitimasjonskortet mitt også, til tross for at jeg var ferdig kandidat to år tidligere, men det var jeg snarere å få byttet ut, sier Block-Hoell med et glimt i øyet.

Han kan fortelle at han ved en anledning unngikk arrestasjon ved å vise fram månedskortet sitt fra Holmenkollbanen når han ble bedt om å legitimere seg, og påført bilde og yrkestittelen «sekretær», ble det godtatt.

«HER ER EKSAMENSTID»

Neste dag dukket politiet opp på MF.

- De gikk jo ikke; de trampet inn, forteller Block-Hoell, og demonstrerer hvordan de dundret på døren. De skulle undersøke hele huset, ga de beskjed om. Men på MF fantes det ikke en eneste student, og de ville vite hvordan dette hang sammen.

- Og da sa jeg som sant var, at her var det eksamenstid. Skriftelig eksamen hadde vært, og muntlig eksamen var berammet om noen dager. «Studentene sitter trolig hjemme og leser», sa jeg, men vanligvis var det jo på lesesalen de pleidde å sitte, og der var det gjerne fullstappet med studenter, sier Block-Hoell, som understreker at kirken hadde sine kanaler som informerte i forkant om ting som kom til å skje.

EN SLAPP UT IGIEN

Block-Hoell forteller at han klarte å bidra til at den ene av de tre MF-studentene som var blitt arrestert, ble sluppet

- Det var nok det mest irregulære styremøte i MF's historie . . .

ut igjen. Han var blitt oppsøkt av denne studentens far, som var bekymret for hvordan sønnen skulle klare et eventuelt tysk fangenskap; han hadde nylig hadde lungesykdommen plevritt. Fakultetssekretæren gikk rett inn i løvens hule, og forlangte på flytende tysk å få snakke med rette vedkommende. Overfor ham, en universitetslektor ved navn Balk, ba han om å få se listen over arresterte studenter. Før Balk hadde fått summet seg etter den frekke anmodningen, forklarte Block-Hoell at i og med at den offisielle begrunnelsen for arrestasjonen var brannen i Universitetets Aula, måtte eventuelle arresterte MF-studenter slippes ut igjen.

- De har ikke vært med på noe slik! kunne han forsikre.

Lista kom på bordet, og takket være sin gode hukommelse, kunne Block-Hoell straks slå ned på tre navn. De var studenter ved Menighetsfakultetet.

(Over til s. 8)

- Men det var bare den ene som ble løslatt, og det var den brystsyke studenten. van der Veer var hans navn, forteller Block-Hoell idag.

FAKULTETET STENGT

Etter studentarrestasjonene ble universitetet stengt. I solidaritet med universitetet, bestemte man seg for å stenge Menighetsfakultetet også. Det skjedde på det kanskje mest irregulære styremøte som har vært holdt i fakultetets historie, kan professor Nils Block-Hoell fortelle.

- Det var rektor A. Leere, som var styrets formann, professor Olaf Moe, som var dekanus, Johannes Smemo, som var rektor, dosent Andreas Seierstad, og de to sekretærene, Rolf G. Knudsen og jeg, som var til stede. Vi hadde ikke noe mandat til å fatte den avgjørelsen vi fattet, og det ble ikke tatt opp noen protokoll etter møtet, men etter litt diskusjon, kom vi enstemmig fram til at fakultetet skulle stenges.

Block-Hoell kan ikke i dag tidfeste dagen for møtet nøyaktig, men det må ha vært en av de siste dagene i desember 1943, eller en av de første dagene i januar 1944. Beskjed ble gitt til alle studentene og praktikumskandidatene, med løfte om at de skulle bli underrettet når undervisningen tok til igjen.

- Og det løftet holdt vi, sier han med et smil. - Det gikk ut melding på radioen til hele landet om det: Undervisningen på MF begynner igjen da-og-da!

NYTT POLITIBESØK

Tre måneder senere kom det brev fra Kirke- og Undervisningsdepartementet, datert 4. mars 1944, med ordre om at Menighetsfakultetet måtte stenge. Signert: R. Schanke, statsråd, og Sigmund Feiling, ekspedisjonssjef.

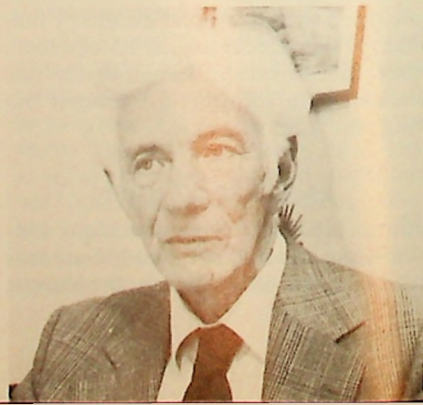
Allerede 17. mars var politiet på pletten igjen. Denne gang var det norske STAPO-folk, men de var ubehagelige nok, ifølge Block-Hoell. De skulle kontrollere at ordren var fulgt.

Mars-visitten ga ikke noe resultat, men 4. juni kom politiet enda en gang, og nå lette de etter illegalt materiell. Og det fantes det, med respekt å melde, på MF. På et lite te-kjøkken, som egentlig hørte til professor Frøvigs leilighet, sto en stensilmaskin, og på den hadde Block-Hoell akkurat trykket 1100 eksemplarer av det illegale «Kirken idag», organ for den midlertidige kirkeledelse.

- De lå utover hele rommet til tørk, og jeg hadde akkurat vasket trykksverten av fingrene mine da politiet dukket opp, forteller Block-Hoell. Han medgir at det hugg til i magen da politifolkene pekte på døren til det kombinerte te-kjøkkenet og trykkeriet, og ville vite hva slags rom det var.

- «Det hører til professor Frøvigs leilighet», svarte jeg, som sant var, men hele sannheten var det jo ikke, sier Block-Hoell med et skjevt smil. «Jeg tror ikke du eier nerver, jeg», utbrøt Else Skallerud, som var MF' kasserer, da politiet hadde gått. Selv hadde hun vært livredd ved tanken på hvor «nære på» det hadde gått galt. Men det var mange som spilte et høyt spill i de dager.

- Jeg har ofte tenkt på om det var mine ord som fikk Kai Kristiansen til å bli igjen i Norge . . .

DEN HØYESTE PRIS

Det var mange som måtte betale den høyeste pris et menneske kan betale for sin fedrelandskjærlighet: Siitt eget liv. Alt i alt var det ni teologer og teologistudenter som falt under krigen, og samtlige av disse var eller hadde vært knyttet til Menighetsfakultetet.

To av dem var studenter ved fakultetet, og begge ble skutt på Grini natten til 4. juli 1944, etter å ha vært stilt for en såkalt «tysk rett».

– Jeg husker dem godt, begge to, forteller Nils Block-Hoell. – Begge var involvert i illegalt arbeid, og den ene av dem, Kai Kristiansen, hadde diskutert med meg om han skulle flykte til Sverige. Han var klar over at det brant under føttene hans. Jeg syntes ikke jeg kunne gi ham noe direkte råd, men ba ham tenke på den mulighet at tyskerne kunne komme til å hevne seg på hans far dersom han flyktet. Faren var en av lederne for indremisjonen i Kristiansand.

Block-Hoell medgir at han i etertid ofte har spurt seg selv om det var hans ord som fikk Kai Kristiansen til å bli igjen i Norge.

– Jeg vet han sto med foten på stigrinnet til bilen som skulle føre ham i sikkerhet, da han ombestemte seg.

Kort etter ble teologistudenten tatt, dømt og skutt.

– Kai var en strålende ungdom! Han ville blitt en ypperlig prest, sier Nils Block-Hoell.

«E VIL DE' LIGAVEL»

Den andre MF-studenten som stupte for tyskernes kuler denne julenatten var Tomas Tregde fra Mandal. Han var den sist innskrevne teologistudenten ved Menighetsfakultetet. Block-Hoell forteller at han kom opp på kontoret til

– Leiv Aalen foreslo meg til kirkehistorieprofessoratet i 1959, men det var visst bedre bruk for meg ved Universitetet!

ham etter at fakultetet hadde stengt, og ba om å bli skrevet inn som student.

– Men vi har jo ingen undervisning lenger. Det vil ikke ha noen praktisk betydning for deg å være skrevet inn her, svarte Block-Hoell.

– E veid de'. Men e vil de' ligavel, svarte mandalitten. Etter en kort konferanse med dekanus Olaf Moe, skrev sekretæren inn Tomas Tregde som teologistudent ved Menighetsfakultetet, og ga ham studentbeviset. Noen måneder senere var han død.

– Det var svært gripende. Jeg tror det betydde mye for ham å vite at han var innmeldt ved fakultetet; det ga ham en slags ballast og ryggdekning i forbindelse med de tingene han var nødt til å delta i under befrielseskampen, sier Block-Hoell ettertensomt.

(Over til s. 22)

MENIGHETSFAKULTETETS STYRE HØSTEN 1988

Ved 80-års-milepælen har Menighetsfakultetets styre denne sammensetningen: Fra venstre: Cand. theol. Vigdis Rø Berntsen (styremedlem), forlagsredaktør Åge Haavik (2. varamedlem), økonomidirektør Thor Gabrielsen (1. varamedlem), dekanus, professor Magne Sæbø, generalsekretær Jens-Petter Johnsen (formann), direktør Erling Servan (sekretær), rektor Finn Andersen (nestformann), studentutvalgets leder, stud. theol. Ulla Schmidt, bibelskolelærer Anne-Margrethe Saugstad (3. varamedlem) og lektor Gunn-Björg Wisløff (styremedlem).

Overlege Magne Roland (styremedlem) var fraværende da bildet ble tatt.

(Foto: Trond Solvang.)

VÅRE BØNNE- EMNER

Takk for . . .

- de som tenker på Menighetsfakultetet med minnegaver i stedet for blomster når noen av deres kjære går bort.

Be for . . .

- alle de nye studentene ved fakultetet, instituttet og seminaret, at de gjennom studiene skal bli bedre kjent med Herren Jesus Kristus.
- for alle styrende organer ved MF, at de skal få nåde til å forvalte rett de midlene de er betrodd å forvalte, og som kristenfolket gir i offer og bønn.

Fra innskrivningen i 1988:

De nye MF-studentene har allsidig og god bakgrunn

Listen over de nye studentene våren 1988 ble presentert i Lys og Liv nr. 2/88 (side 12). Listen over de nye studentene i høstsemesteret 1988 finnes på side 14-16 i dette nummer av Lys og Liv.

I forbindelse med innskrivningen svarer de nye studentene på et enkelt lite spørreskjema, som omhandler deres organisasjonsmessige bakgrunn og hva slags kristent arbeid de har deltatt i før de kommer til MF. Ved innskrivningene våren 1988 og høsten 1988 har ialt 172 nye studenter svart på disse spørsmålene og svarene viser at de aller fleste studentene har en meget allsidig og god bakgrunn fra kristent arbeid før de tar fatt på studiene.

I organisasjonsmessig sammenheng er fordelingen slik: Norges kristelige student og skoleungdomslag 112, KFUK/KFUM 67, Det norske Lutherske Indremisjonsselskap 67, Søndagskoleforbundet 36, Misjonsselskapet 33, Norsk Spiderforbund 30, Norsk Luthersk Misjonssamband 23, Vestlandske Indremisjonsforbund 9, Frelsesarmeen 8, Santalmisjonen 7, Ungdom i Oppdrag 6, Navigatorene 4, Israelmisjonen 2 og andre organisasjoner 19. Blant annen organisasjonstilhørighet er kristent idrettsarbeid (KRIK) 3, Samemisjonen 1, Kirkens Bymisjon 1, Sjømannsmisjonen 1 og Blå Kors 1. I tillegg til dette har de studentene som er tilknyttet andre trossamfunn oppgitt sine trossamfunn som organisasjonsmessige tilhørighet. Bare 9 studenter oppgir at de ikke har noen organisasjonsmessig tilknytning i kristen sammenheng.

Det er bare to av de 172 studentene som ikke har deltatt i noen form for kristen aktivitet. Dette tyder på et usedvanlig bredt engasjement i den nye gruppen av studenter. De fleste studentene har deltatt i flere aktiviteter og svarene fordeler seg slik: ungdomsarbeid (klubb o.l.) 96, barnarbeid 90 og søndagsskole 69, Tensing el. lign. 83 og kirkekor 45, konfirmantarbeid 82 og annen form for menighetsarbeid 68, speiderarbeid 49, evangelisering 47, ett-åringstjeneste 29, unge voksne el. lign. 33 og yngres- eller juniorarbeid 29. 37 har deltatt i annet kristent arbeid som for eksempel forkynnerarbeid 3, bibelgruppe 2, redaksjon av menighetsblad 2, folkehøgskolearbeid 2, misjonsforening 2, og en rekke enkelt-engasjementer i forskjellige variasjoner av kristent arbeid.

BE FOR MF-STUDENTENE

Alle de nye studentene trenger vår forbønn i den viktige tiden de har foran seg. La oss be om at de må bli bevart i troen og rett utrustet til tjenesten.

Bruk gjerne listene over nye studenter i Lys og Liv som forbønnsliste. Du kan sette kryss ved navn på studenter du kjenner eller ved navn på studenter fra ditt bispedømme, ditt prestegjeld eller ditt trossamfunn. Ta også med i din forbønn alle de studentene som fortsetter stadiet og de som denne høsten har begynt på sin praktisk/teologiske utdanning og på utdannelsen ved Kateketseminaret.

Erling Servan

MF-lærerne

GT-seksjonen:

Professor, dekanus Magne Sæbø, professor Anders Jørgen Bjørndalen, fakultetslektor Karl William Weyde, førstelektor Arvid Tårnberg, førstelektor Helge Kvanvig (Instituttet, styrer), fakultetslektor Geir Sørebo (permittert), fakultetslektor Klara Myhre (Inst./teoretikum), fakultetslektor Jofrid Wiik (Inst./teoretikum), vit. ass. Anders Aschim

NT-seksjonen:

Professor Edvin Larsson, professor Hans Kvalbein (Instituttet), professor Ernst Baasland, førstelektor Martin Synnes, fakultetslektor Bjørn Helge Sandvei, vit. ass. Kjell Arne Morland (Instituttet), forskn. stip. Nils Axel Røsæg, fakultetslektor Reidar Hvalvik (Instituttet)

ST-seksjonen:

Professor Ivar Asheim, professor Torleiv Austad, professor Tore Wigen, førstelektor Kjell Olav Sannes, førstelektor Lars Østnor, fakultetslektor Svein Olaf Thorbjørnsen, vit. ass. Harald Hegstad (Instituttet)

KH-seksjonen:

*Professor **Bernt T. O. Fjstad**, førstelektor **Brynjar Haraldsø** (Instituttet), førstelektor **Oskar Skarsaune**, førstelektor **Jan Schumacher***

RP-seksjonen:

*Fakultetslektor **Sverre Dag Mogstad***

MV/RV-seksjonen:

*Førstelektor **Tormod Engelsen**, fakultetslektor **Arild Romarheim***

Kateketseminaret:

*Rektor **Aasmund Dale**, fakultetslærer **Marit Rypdal***

Praktikum:

*Rektor **Olav Skjevesland**, førstelektor **Tor Johan S. Grevbo**, fakultetslektor **Tore Kopperud**, fakultetslektor **Per Karstensen***

Nye studenter

Bispedømme	Prestegjeld	Navn
Oslo	Fagerborg	Glad, Margareth (teol.)
	Gamle Aker	Havgar, Dag Håkon Magnus (teol.)
	Markus	Larsen, Hildegunn Hennun (teol.)
	Sagene	Dalehavn, Anita
	Grefsen	Rakli, Beate
	Vestre Aker	Gravir, Gudveig (teol.)
		Røgeberg, Tonje (teol.)
	Ullern	Hafstad, Grethe
		Rygh, Inger Jorunn
	Skøyen	Haugsten, Egil Johannes
		Schmeling, Målfrid
	Roa	Willoch, Christian (teol.)
	Voksen	Haave Kjersti Margrethe (teol.)
		Riise, Nina Merete (teol.)
	Ris	Kolnes, Ralph Racin
	Majorstua	Rasmussen, Rune Norvald
		Nordberg
	Stovner	Listrøm, Anne Grete (teol.)
		Oppsal
	Nordstrand	Endresen, Eirik (teol.)
	Holmlia	Haaland, Gunnar
		Bøler
	Manglerud	Vold, Kari Nesfeldt
		Haslum
	Eik	Storbråten, Lisbet
	Bryn	Lund, Agnes
	Helgerud	Tefre, Ellen Marie
		Holmen
	Asker	Klevberg, Kyrre
		Stabrun, Øyvind
		Gustafsson, Tove Karin
	Skaaheim, Helge	
Borg	Skjeberg	Andersen, Toril Elisabeth
	Halden	Holth, Erik Heyerdahl (teol.)
	Rødene	Kinn, Birgit
	Jeløy	Elgarøy, Anne Cecilie
		Aas, Inger Johanne
	Råde	Hansen, Mona Iren Nysted
	Spydeberg	Tornes, Mette
	Frogn/Drøbak	Andersen, Inger Marie
		Opppegård
		Johnsen, Siri Elisabeth
		Tangedal, Lars (teol.)
	Ski/Kråkstad	Grønvold, Ole Jacob
	Langhus	Godager, Kirsten
	Lørenskog	Børnes, Kjell-Asle (teol.)
		Synnes, Tor Martin (teol.)
Høland	Moe, Mariann	
Aurskog	Sveistrup, Unni (teol.)	
Rælingen	Valsvik, Arnt Tore	

Bispedømme	Prestegjeld	Navn
Borg	Ullensaker	Stokstad, Ingun Sundby, Hans Jacob
	Gjerdrum	Eriksen, Øyvind Granborg Kasterud, Solbjørg, Irene
	Nes	Seierstad, Ida Djupvik
Hamar	Hamar Domkirke	Kjørven, Einar Lie, Jostein
	Sorødal	Hustad, Oddbjørn Rolf
	Hof	Græsli, Ingrid Marie
	Os	Grue, May Karin
	Øyer	Briseid, Leif Tore
	Grane	Ellingsen, Ingunn Skoglund, Karin
	Nord-Aurdal	Aars, Marit
Tunsberg	Tonsberg Domkirke	Ødegaard, Berit
	Brunlanes	Gusland, Kirsti
	Sandefjord	Pedersen, Terje
	Hedrum	Brattvoll, Halvard Arnulf
	Røyken	Enga, Anne Sofie
	Botne	Engnes, Berit Larsen, Ingulf
	Tranby/Lier Norderhov	Johansen, Elisabeth Hallingsby, Edle Dorothea
Agder	Grim	Bjornes, Asbjørn
	Randesund	Tellefsen, Kristin Tveit, Kjetil (teol.) Tønnesland, Marit Synnøve
	Vågsbygd	Mikalsen, Ragnhild Helene
	Skien	Haugen, Lars Petter
	Eidanger	Aspheim, Hanne Elstrom
	Bø	Landmark, Karen Ingrid
	Notodden	Espeland, Liv
	Vinje	Øie, Asbjørn
	Hisøy	Holberg, Geir Erlend (teol.)
	Grimstad/Hommedal	Hjemdal, Per Lægdene, Kjersti Marie
	Hommedal	Stalleland, Gudrun Marie Vikre, Marit Sofie Teistedal
	Vennesla	Olsen, Anne Turid Evjen
	Mandal	Lundevik, Marianne
	Marnardal	Svindland, Knut
Lyngdal	Berg, Anne Thorup	
Kvinesdal	Aamot, Reidar Aslak	
Stavanger	Tjensvoll	Halle, Ragnhild Økland, Nils Arne
	Madla	Johnsen, Edle C.A.
	Eigersund	Myklebust, Helga Maria (teol.)
	Sokndal	Midtbo, Egil Hein
	Lund	Ullestad, Marit
	Høyland	Usken, Aud Iren

Nye studenter (forts.)

Bispedømme	Prestegjeld	Navn
Stavanger	Sola	Tepstad, Kristin Eide
	Gand	Braut, Mari Fjelde, Beate
	Rossabø	Bjørnhovde, Bjørn S. Tjelle Tjøstheim, Gunnvor Tjøstheim, Lars Harald
	Skåre Norheim	Engedal, Rune Steinsland, Arild
Bjørgvin	Bergen Domkirke	Monstad, Øyvind (teol.)
	Sandviken	Klovning, Øystein (teol.)
	Fana	Morvik, Eigil (teol.)
	Storetveit	Gudbrandsen, Haakon Alexander (teol.)
	Nordås	Ullaland, Solveig
	Åsane	Lausund, Anne Grete Blindheim
	Finnås	Gjerde, Eivind Totland, Jan Ove Anders (teol.) Vespestad, Jan Tore
	Husnes	Saltnes, Martin
	Sund	Børnes, Kjell-Asle
	Voss	Sandvik, Arnulf Fjose, Håkon Mannsåker
Kvam	Hestad, Trond	
	Sollesnes, Gro	
	Sætre, Bjartre	
Møre	Bolsøy	Elvebakk, Tom
	Volda	Skrede, Gunnhild
	Herøy	Leinebø, Solfrid Helen
Nidraos	Vår Frue	Holen, Ole Andreas
	Steinkjær	Lange, Gunvor
S. Hålogaland	Meløy	Torsvik, Lisbeth (teol.)
	Brønnøy	Engen, Nina Margret Pettersen, Anne Beate
	Buksnes	Gebhardt, Hanne Oddrun
N. Hålogaland	Grønnåsen	Moland, Kjell Ivar
	Karløy	Holmeslet, Berit
	Sorreisa	Bekkelund, Ole Inge
Andre:		
Evang. Luth. Kirke Den Evangelisk Luth. Frikirke	Finnland	Lindholm, Ulla Henrica Martina
	Hamar Vennesla Oslo	Bredholt, Anne Solfrid Græsvold, Solvår Aandal Ringøen, Svein Tore
Den katolske kirke Det Norske Misjonsforbund	Hamar	Stensberg, Morten Erik
	Stabekk Haugesund	Anfinsen, Astri T. Vikse, Olav

(Forts. neste side)

Stor jubel på MF ved semesterstart

Av Trond Solvang

Helgen 17-18. september ble en stor inspirasjonshelg for flere av oss som til daglig arbeider ved MF. Midt i en høstprydet Nordmarka bejant vi oss i sammen med omtrent 70 av MF's nye studenter - og hvilke studenter . . . !

Ideen med en slik weekend er først og fremst å få bli bedre kjent med hverandre. Dernest å kunne snakke sammen om forventninger, drømmer, undring og kanskje usikkerheten ved starten av et nytt studium. For de fleste betyr studie-start ved MF også starten på en ny tilværelse - nytt bosted, nye venner og nytt miljø. Det blir derfor viktig at møtet med MF ikke bare begrenser seg til å sitte i en lesesal, men at den enkelte student blir involvert i et levende fellesskap.

Ved innføringen av den nye studieordningen er håpet blant annet at studentene raskere og enklere skal kunne komme inn i et miljø. Dette er forsøkt oppnådd ved at alle som tar fatt på studier ved MF idag automatisk blir innlemmet i en mindre studiegruppe.

150 nye studenter - og hvilke studenter . . . !

La det med en gang være sagt: Vi er stol-

te av hver eneste ny MF-student. Flesteparten av de nye studentene kommer til MF med en betydelig mengde erfaring. Svært mange har bakgrunn fra bibelskole eller folkehøyskole, og forholdsvis mange har 3-årig lærerskole bak seg. De aller fleste har dessuten svært variert praksis fra ulike arbeidssammenhenger foruten et omfattende engasement i ulike funksjoner innenfor lokalmenigheter og organisasjoner.

Blant denne mangeartede gruppen er det selvfølgelig også en god del studenter som kommer direkte fra videregående skole. Med andre ord en variert gruppe nye studenter som har med seg litt av hvert i sin bagasje inn i MF-miljøet.

Noe har imidlertid de fleste nye studentene felles; de er motiverte for et inngående studium av Bibelen og den kristne lære. For mange er imidlertid fremtiden fremdeles litt uklar, men en kristen heltidstjeneste i en eller annen form tar likevel de fleste sikte på.

Med tanke på at flere av disse 150 nye studentene representerer fremtiden for det kristne arbeid, ja da er virkelig fremtiden lys! Derfor kjære leser av Lys og Liv: Gled deg med oss over enhver ny MF-student, og fortsett med å bringe kallet videre.

Frøsearmeen	Askim	Enstad, Mona Iren
	Egersund	Enstad, Nils-Petter
Pinsebevegelsen	Drammen	Myklebust, Helga Maria
		Skogestad, Per-Erik
		Johansen, Synnove Solbakken
Syvendedags- Adventistsamfunnet	Moss	Monsvik, Martin

DET ER MANGE UNDERLIGE VEIER

Under denne overskriften vil vi i tre nummer framover presentere noen av studentene fra det lutherske seminaret i Hong Kong. Seminaret er av studentene ved MF adoptert som «søsterfakultet». Og det kan vel være ett og annet vi har å lære fra våre søsken i øst. Vi kan vel ikke annet enn forundres når vi står overfor slike sterke vitnesbyrd om Guds ledelse i en kronglete virkelighet. Det hele er fortalt av Helge S. Kvanvig slik han opplevde det og fikk det fortalt da han ett år underviste som gjesteprofessor ved Seminaret.

Ilada – buddhistmunk-datteren som ville bli evangelist

«Du har mye lærdom å gi til meg, men jeg har mye å tro å dele med deg». Vi sitter i spisesalen, rett under plakaten: «Gi oss i dag vår daglig ris», og det er Ilada som sier dette. Det er ikke ment overmodig på noen måte. Hun mener absolutt ikke at læreren hennes ikke kan formidle tro. Likevel er det sagt med en myndighet som overrasker litt fra en ung thai-kvinne som snakker med en professor fra Vesten. Det ligger en sunn selvbevissthet i utsagnet som har vokst ut av livets egen erfaring.

Hvem er så Ilada? Jeg har sagt hun er en ung thai-kvinne. Hun kommer fra en liten landsby i det nordlige Thailand. Nå studerer hun teologi ved LTS. Det har vært en lang og underfull veg å gå. Faren var buddhist munk, og det er ikke ofte buddhist-munker får døtre som blir kristne evangelister. Men det skjedde noe merkelig der i den lille landsbyen for mange år siden. En morgen mens Ilada fremdeles var liten kommer faren inn til sin kone (munke i noen ordener kan gifte seg) og sier: «I natt var han Je-

sus og talte til meg».

«Hvem Jesus?» svarte kona. «Han de i Vesten tror på?»

Munken nikker bekreftende.

«Er du forrykt? Han snakker ikke med thailer, han snakker bare med Vestlige!»

Men munken holdt på sitt. Jesus hadde vært og kalt på ham. Det var ingen misjon der i landsbyen, så han hadde bare hørt rykter om denne Jesus. Derfor drog han til en annen landsby for å få

opplæring hos misjonærene. Og etter en stund ble han døpt sammen med sin kone. Barna ble opplært i den kristne tro. Landsbyen var i opprør. Ilada minnes godt hvordan hun måtte snike seg egne veier til og fra skolen. Hun minnes hvordan de andre elevene lagde spotteviser om Jesus og familien hennes. Etter en tid ble det så ille at familien måtte flykte. De drog til Bangkok. Mange år gikk og Ilada gled etter hvert fra barndommens Jesus. Men hun ble kalt på ny. Og hun ba Gud om to ting: Gi meg en kristen mann. La meg bli evangelist i din kirke. Nå studerer altså hun og mannen teologi ved LTS.

Men det er litt mer å si om Ilada som student:

Hun kom til LTS to år før meg. – Nå må vi ha klart for oss at en thai-kvinne ikke akkurat stiller øverst i køen for anseelse i Hong Kong. Hun er thai og tradisjonelt føler kineserne seg over thaier, og hun er kvinne. Hverken Thailand eller Hong Kong har noen likestillingslov. Dertil kommer at hun knapt kunne engelsk.

Et av de første kursene hun hadde var skrivemaskin. Hun hadde knapt nok sett en. Men, fortalte studielederen meg, hver kveld han gikk kveldsrunden kl. 11, var det lys i Biblioteket. Der kunne han se skyggen av Ilada og høre lyden «tipp, tipp, tipp».

Da kurset var over, skrev hun best av alle. Da jeg to år senere skulle på møte på fakultetet rundt kinesisk nyttår, kl. 8 om morgenen. 7 grader i lufta, ingen oppvarming i rommene. Hvem andre sitter smilende og leser i klasserommet enn Ilada iført boblejakke og to par fingervanter. Etter to år var hun beste student. En kunne høre hvordan det eksploderte intellektuelt inne i hodet hennes. Jeg har aldri opplevd maken. Men det var også et problem. Hun leste så hun ble syk. Hun tok for mange kurs samtidig og fikk for mange timer. Vi måtte nekte henne å komme på timer. Så står hun der med tårer i øynene foran Thor, kollegaen min og sier: «Jeg lover å ikke lese, jeg skal ikke lese en eneste side. Bare la meg følge dette kurset om Johannes Åpenbaring!»

Jeg har opplevd mange ivrige studenter på MF. Jeg er ikke blant de som klager over nye generasjoner. Tvert imot synes jeg studentene idag er minst like ivrige som vi var, deres livssituasjon tatt i betraktning. Men Iladas åpenbare fortvilelse over å gå glipp av Johannes Åpenbaring har jeg ennå ikke møtt her hjemme. Og hva skulle jeg så svare Ilada som hadde så mye tro å dele. Jeg måtte jo bare si: «Det har du allerede gjort, Ilada. Du har allerede delt tro med meg i massevis.»

MINNEGAVER TIL MF

Vi vil på denne måten få takke for kr. 16 745 som er blitt gitt i minnegaver til Menighetsfakultetet i september måned. En ekstra varm tanke går til de etterlatte, som har tatt initiativet til at fakultetet skulle få disse gavene.

Gavene er gitt som minnegaver i forbindelse med at Sigurd Fidiestøl og Reidar Kavlie-Borge gikk bort i august.

I NESTE NUMMER

av Lys og Liv, vil vi blant annet presentere forstelektor Oskar Skarsaunes nye bok om inkarnasjonen, og markere at MV/RV-seksjonen ved Menighetsfakultetet er 50 år.

«ET MENINGSFYLT HARDKJØR»

Med Bibelen på baklomma

Av Nils-Petter Enstad

I løpet av en drøy uke la de 2500 kilometre under sykkelhjulene to prestere, to MF-studenter og en finsk teologistudent. Hele tiden befant et eksemplar av Bibelen, den etterhvert meget berørte «Stafett-Bibelen», seg på baklomma til en av syklistene, før den ble overlevert presidenten for Verdens Forenede Bibelselskaper i forbindelse med åpningen av den internasjonale bibelkongressen i Budapest i september. «Et meningsfylt hardkjør», er beskrivelsen syklistene selv gir av turen.

Den tøffeste dagen under sykkelturen, var nok åpningsdagen. Etter at den var unnagjort, kunne man «flyte» mer eller mindre på det man hadde bygget opp da. Den lengste og hardeste etappen bød nok likevel den femte dagen på, med 420 kilometer. Seks av de åtte sykkeldagene var det fint vær, de andre to dagene regnet det.

De fire syklistene var forbausende jevn-sterke når det gjaldt fysisk form, og hadde ingen problemer med å holde følge med hverandre. At turen dessuten forløp uten at fem individualister ble uvenner, knapt nok uenige, er i seg selv et under, mener feltprest Helge Tarangerød og stud. theol. Tor Eivind Erikstein når de avlegger «rapport» overfor Lys og Liv etter endt dyst, selv om begge er enige om at de ikke hadde giddet å ta en så lang sykkeltur dersom de ikke hadde hatt et mål og en hensikt med turen.

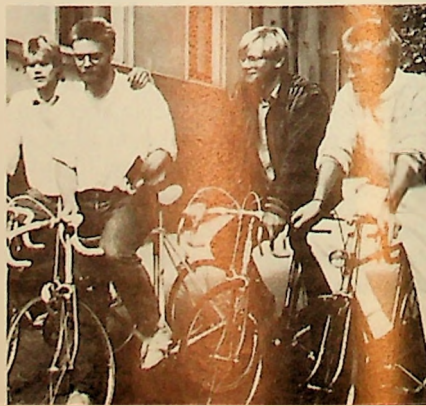
En litt guffen opplevelse hadde de, og det var da syklistene og følgebilen kom bort fra hverandre om kvelden den fjerde dagen. Det skjedde i Tyskland, og skyldtes at sjåføren overså en vei hvor

han skulle ha svingt. Dermed var det gjort. Tre timers systematisk kjøring og leting, med telefoner til politi, koner og sjømannskirken i Hamburg, var prisen han måtte betale for dette.

Syklistene gjorde imidlertid det eneste fornuftige: Satte seg til å vente på det avtalte stedet, og der satt de da bilen omsider dukket opp.

– Etter den opplevelsen ble vi *meget* omhyggelige med å avtale treff-punktene for resten av turen, forsikrer Tor Eivind Erikstein.

Klare til start: Fra venstre: Tor Eivind Erikstein, Hans Jørgen Morvik, Heikki Pelkonen og Geir Jørgen Bekkevold.

Femtemann i teamet, Helge Tarangrød, med Bibelen på baklomma.

Positivt møte med «Kjerka»

Møtet med sjømannskirkene i Gøteborg, København og Hamburg ble blant de mest positive erfaringene under den lange sykkelturen, forteller Tor Eivind og Helge. De fem syklistene deltok i samlinger på «Kjerka», leste fra Stafett-Bibelen på salget av kilometre til støtte for bibel-prosjektet i Tanzania, og vi fikk et stempel fra hver av sjømannskirkene i bibelen; akkurat som i et orienteringsløp, forteller Helge Tarangrød, og tilføyer at det var «artig å møte «kjerka» på den måten; med så åpne og positive menigheter».

Salget av kilometre gikk ellers greit, både før sykkelturen startet, og underveis. Alt i alt kom det inn 25 000 kroner til bibelselskapets prosjekt i Tanzania på den måten.

«Kjerka» følte ellers kanskje den hadde en viss andel i dette sykkelprosjektet; initiativtaker Hans Jørgen Morvik er nemlig sjømannsprest i Antwerpen til daglig

The crazy Fin

I tillegg til de to MF-studentene, sjømannspresten og feltpresten, besto teamet av den finske teologistudenten Heikki Pelkonen, som studerer i Helsinki. Han ble kjent med Hans Jørgen Morvik under en ungdomskonferanse i Tsjekkoslovakia i Verdens Forente Bibelselskapers regi i 1987.

- Hans Jørgen forsto at Heikki var «one of those crazy Fins», forteller Tor Eivind, så da ideen om sykkelturen ble født, var Heikki en av dem det var naturlig å kontakte.

Når det gjelder den økonomiske siden av sykkelturen, er den gått ut helt i balanse, takket være rause sponsorer; blant annet stilte Ford Norge en bil til syklistenes disposisjon som følgebil.

Det var først når vi dro hjemover igjen, som passasjerer i den bilen, at vi forsto hvor langt vi virkelig hadde syklet, forteller Helge og Tor Eivind.

(Forts. s. 22)

BLOCK-HOELL . . .

(Fra s. 9)

HADDE BEDRE BRUK FOR MEG

Uten at Block-Hoell nevner det selv, er det vel rimelig å tro at han nok hadde han et lønlig håp om en lærerstilling ved MF senere i livet, da han i 1946 reiste til USA med et utdanningsstipend fra fakultetet i bagasjen. Slik skulle det ikke bli. Riktignok gjorde hans venn Leiv Aalen et forsiktig framstøt i 1959, da professoratet i kirkehistorie skulle settes, men her ble som kjent Carl Fr. Wisløff ansatt. Fra 1963 var Block-Hoell knyttet til Universitetets Teologiske Fakultet, fra 1968 som professor.

- De hadde bedre bruk for meg der, konstaterer han i ettertid.

Men båndene til det fakultetet som uteksaminerte ham med laud i 1941, ble aldri brutt. Blant annet har han sittet i flere bedømmelseskomiteer for MF-lærere, og har bevisst gått inn for å være en brobygger mellom fakultetene.

Noc av det siste han foretok seg som fakultetssekretær, var å bidra til at flere av MF-lærerne fikk oppgradert sine stillinger. Andreas Seierstad, som hadde vært dosent i 20 år, ble professor i 1945, mens stipendiatene Ivar Seierstad og Leiv Aalen ble dosenter året etter. Det samme ble O.G. Myklebust, som var blitt lektor i misjonsvitenskap i 1944, etter å ha vært stipendiat siden 1938.

Samtlige av disse har senere skrevet sine navn inn i MF's historie som professorer. Men også Nils Egede Block-Hoell sitt navn er skrevet inn der; både fordi han var fakultetets sekretær i en turbulent og dramatisk periode for hele samfunnet, fordi han er en internasjonalt anerkjent teolog, og - som det må være tillatt å poengtere ved et jubileum! - fordi han er MF-teologen som ble universitetsprofessor.

MENINGSFYLT . . .

(Fra s. 21)

Varm mottagelse i Budapest

Også i Budapest, som var målet for sykkelturen, var mottagelsen varm og positiv. De fem syklistene ble lagt merke til, understreker Lys og Liss to hjemmelmenn blant dem.

Det foregikk et ungdoms-seminar parallellt med konferansen, og deltakerne på dette seminaret så det som en stor oppmuntring for seg at noen gjorde et slikt utradisjonelt framstøt for å skape interesse for Bibelen.

De siste kilometrene inn til konferansesenteret ble en ren sjarmøretappe for syklistene, som bare utei så god tid at de måtte vente et par timer før de fikk overrakt stafett-biblene til rette vedkommende: Presidenten i Verdens Forenede Bibelselskaper. Han overrakte den i sin tur til det ungarske bibelselskapet, og nå befinner den norske stafett-bibelen seg på et ny-åpnet bibelmuseum i Budapest.

- Men vi vet jo ikke hvor lenge den blir der, sier Tor Eivind Erikstein og Helge Tarangrød. - Kanskje den snart får lyst til å reise en tur igjen!

PROTEST OG VISJON

(Fra s. 4)

glad og ekspanderende tjeneste kaller mennesker til tro og plukker bort unødige anstøtsstener på veien til Kristus; visjonen om kallsbevisste tjenere og gode forvaltere «som lærer rett og lever rett» i visjonen om en god og byggende skole for våre barn og unge, så de kan slippe å fortvile, men i stedet få gå med tro og fortrøstning inn i en ukjent fremtid; visjonen om at MF kan få hjelpe til med alt dette!

Utfordringene til MF er større enn noen gang før.

DET LEVENDE ORDET

Festskrift til professor dr. theol. Åge Holter

Professor dr. theol. Åge Holter fyller 70 år den 19. januar 1989. Professor Holters engasjement og forskningsinnsats har vært ualminnelig allsidig. Festskriftet vil i noen grad avspeile dette. Bibel, bibelutgaver, bibeloversettelse og bibelutleggelse står sentralt, men festskriftet bringer også bidrag til andre av professor Holters forskningsfelter: Kirke, politikk og kristendomsundervisning, misjon og økumenikk, islam.

Jeg bestiller **DET LEVENDE ORDET**, festskrift til **Åge Holter**.

Ønsker/ønsker ikke oppførelse i Tabula gratulatoria
Navn slik det skal gjengis i Tabula (med blokkbokstaver):

.....

Navn og adresse (med blokkbokstaver):

.....

Underskrift:

Sendes Oskar Skarsvane, Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, 0363 Oslo 3 innen 5. nov.

KNTS

Női fodrász-szalon

ÉKS
szalon

1952